Fiyatı: 500 lira (KDV içinde)
Perşembe günleri çıkar
Sayı: 38
18 Ocak 1990

Dıgıl

MELIH41

Bütün zamanların en dıgıl çizgi roman dergisidir

UTANMAZ ADAM

YAVUZ TARAN'DAN HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

VAH VAHAP VAH

TEKİN ARAL'dan Ah şu arkadaşlarım

HAFİYESİ MAHMUT

İLBAN ERTEM • NURİ KURTCEBE • SERHAT GÜRPINAR • SÜLEYMAN ARGUN • BÜLENT MORGÖK • ŞEVKET YALAZ • HALİL İNCESU • İBRAHİM SARI • BİROL BAYRAM • ZAFER TEMOÇİN ve SONER GÜNDAY

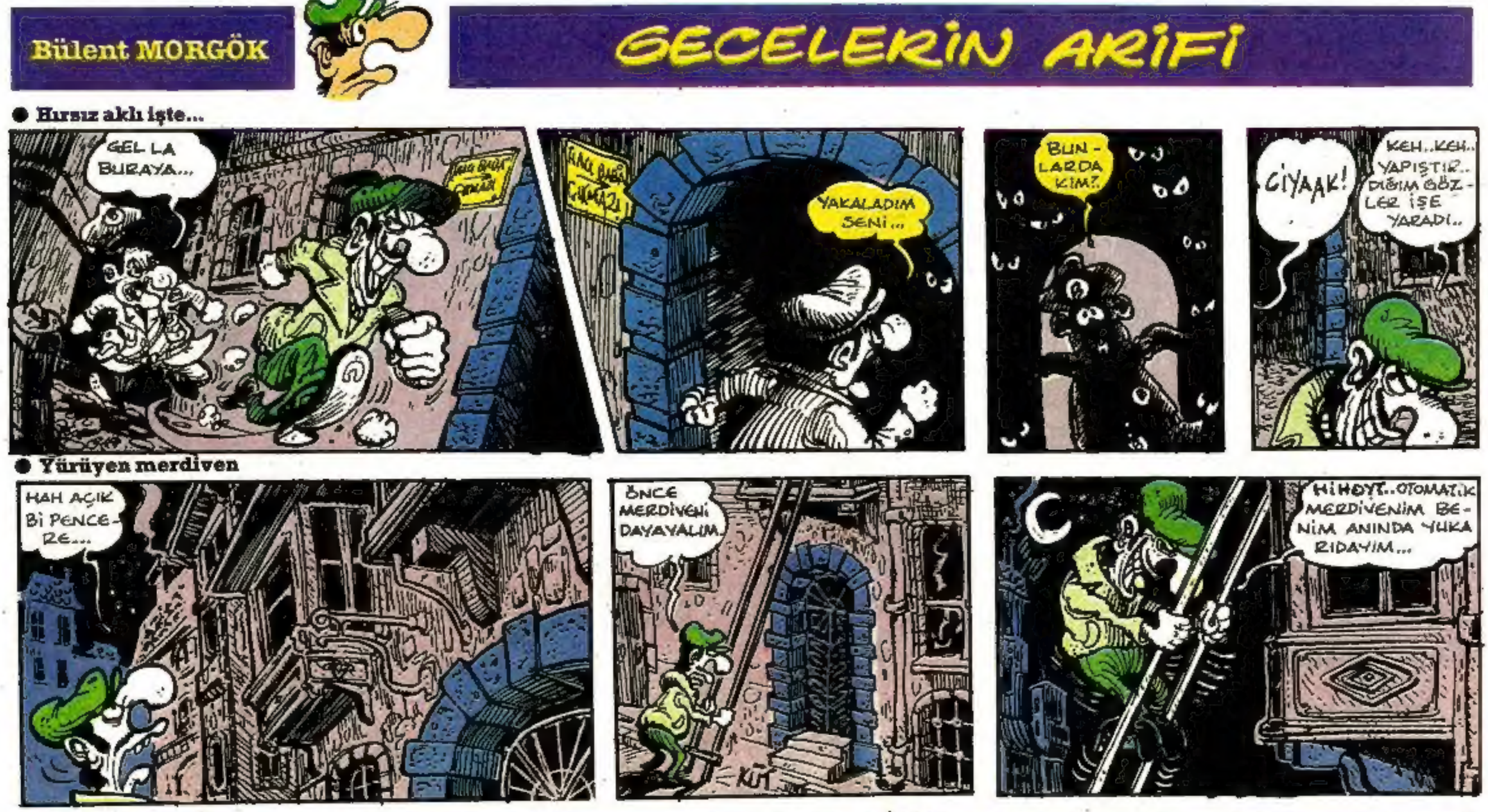

Dıgıl
YIL: 1 SAYI: 38
18 OCAK 1990 Perşembe

Basıldığı yer: Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. İST.
Yönetim yeri: Sivritaş Sok. Hacı Halil Kafar İşhanı 11–2 Mecidiyeköy – İST.
Tel: 175 36 86

HÜRYAY A.Ş. adına sahibi: **OĞUZ ARAL**
Yönetmen: **GALİP TEKİN**
Sorumlu Yazıişleri Müdürü: **İNCİ ARAL**

DIGIL ABONE KOŞULLARI: 3 AYLIK 6.500 TL. 6 AYLIK: 13.000 TL. 12 AYLIK: 26.000 TL. TEL: 550 25 04 - 6 HAT

Tekin Aral'dan

Ah şu arkadaşlarım!

ANTİKACILAR

Bi keresinde eve koltuk, sehpa, vs. gibi iki parça eşya almıştım da, eskilerini de elden çıkarmaya karar vermiştim.

Eve gelen eskiciler, eşyalara 20 bin kağıt verince çok sevinmiş, ama bu yirmibin kağıt eski eşyalara değil de, yeni aldıklarıma verdiklerini öğrenince önce fenalık geçirip, herifleri boğazlamaya kalkmıştım...

İşte o eşyalar, o günden beri, bir ardiye manzarası arz eden salonun ortaklık yerinde, öyle kuzu gibi duruyorlar hâlâ...

Bu arada, eşyaları okutabilmek için birkaç eskiciyle daha altalta üstüste iki devre halinde güreşler attım.

Ama, beni neredeyse üste para verecek hale getirdiklerinden, heriflerle dalaşmaktan ve de eşyaları satmaktan vazgeçtim sonunda.

Geçenlerde bir akşam, oldukça eski ve de iyi bir arkadaşım olan Cahit'le karısı Türkan oturmaya geldiler...

Yukarda da söylediğim gibi, Cahit epey eski arkadaşımdır.

Delikanlılık günlerimizde, sigaralarımızı paylaşır, gömlekleri çok kez ortaklaşa giyerdik...

Ben elimde karikatürlerle Bab-ı Ali yokuşunda turalarken, o Mahmutpaşa'ya daldı...

Kısa bir süre sonra da ufaktan köşeyi dönmeye başladı.

Daha sonra ise iyice palazlandı. Ve de fena halde zengin oldu.

Uzatmayalım, o gece oturduk. Kahve, çay falan filan derken, söz döndü dolaştı, geldi bizim eşyalara... Yani eski eşyalara.

- Ev Bitpazarı'na dönmüş ulan, dedi. Satsana şunları.

- Sıkıyorsa gel sen sat da görelim bakalım, diye cevap verdim.

Sonra da oturup, eskicilerle olan aşk maceralarımı anlattım. Cahit'te gülmekten kendini yerlere attı.

- Bak, dedi. Sana bi hikaye anlatayım da dinle. Ama hikaye dediğime bakma, olmuş bir hikaye... Ve de benim başımdan geçmiş bir dalga...

Ve Cahit anlatmaya başladı:

"Bizim Türkan'ın antika merakını biliyorsunuz. Evlendiğimizde beni pek ilgilendirmiyordu. Ama, sonraları bu antika hastalığı bana da bulaşmıştı. Hem de öylesine bulaştı ki, Türkan'dan daha hızlı bir antikacı olup çıktım sonunda.

Hemen hemen tüm boş vakitlerimi bitpazarlarında geçiriyor, kuledibi senin, Üsküdar benim, ne kadar antikacı varsa dolanıp duruyordum.

Bu arada Türkan'la gazete ilanlarından "Müzayedeleri" kolluyor, esaslı bir şeyler düşürebilmek için, hiç birini kaçırmamaya gayret ediyorduk.

Bu müzayedeler daha çok eski konaklarda, eski evlerde oluyordu. Ve de buralarda gerçekten antika, dahası, tarihi değeri olan eşyalar çıkarılıyordu satışa...

İşte bir gün, gazetede gene böyle bir ilan gördük...

Devamı 4. sayfada

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

Ah şu arkadaşlarım

3. sayfadan devam

Çamlıca'da, eski bir köşkte, tarihi değeri yüksek eşya satışı vardı.

Müzayedenin yapılacağı pazar günü, Türkan'la kalktık gittik.

Ev tepede bir yerde, ağaçlar arasında, yıkık dökük, harap bir yerdi. Öylesine ki, insan burada birilerinin oturduğuna zor inanırdı.

İçerisi pek kalabalık değildi. Bizden başka on, onbeş kişi daha vardı. İçlerinden bir kaçını da daha önceki müzayedelerden tanıyorduk.

Eşyalar harap köşkün, duvarları delik deşik salonunda toplanmıştı. Zaten pek fazla bir şey de yoktu ama, mevcut eşyaların gerçekten kıymetli parçalar olduğu belliydi.

İşin en ilginç yanı, salonun beş köşesinde oturan yaşlı, ama çok yaşlı kadındı. Baş örtülü, üzerinde işlemeli bir elbise bulunan kadının, her yanından Osmanlılık akıyordu...

Zaten kadının, Osmanlı paşalarından, şimdi adını hatırlayamadığım birinin kızı olduğunu, daha kapıdan girerken söylemişlerdi bize.

Kadın eşyalarının satılmasını sanki istemiyormuş gibi, hepimize düşman gibi bakıyordu adeta. Otoriter bir eski Osmanlı kadını olduğu her halinden belliydi.

Uzatmayalım, müzayede başladı. Müzayedeyi yöneten, bu defa tanımadığımız biriydi.

Her parça sattığında, yaşlı kadın surat asıyor, eliyle birtakım işaretler yapıyordu.

Belli ki baba yadigarı eşyalarının satılmasını hazmedemiyordu.

Yanında duran bir adam, her eşya satılışında, kulağı ağır işiten kadının yanına giderek bir şeyler söylüyor, onu sakinleştiriyordu.

Satış biriki saat içinde bitti.

Eşyalar öyle yüksek fiyatlarla gitti ki... Biz o müzayededen, hem de dünyanın parasına, ancak bir eski şamdan kapabildik. Ama çok kıymetli bir parçaymış. Değdi doğrusu.

Aradan bir kaç ay geçti. Bir gün Türkan'la gene bir gazete ilanında okuduğumuz bir müzayedeye gitmiştik.

Bu defaki Bakırköy'de, gene eski, adeta terkedilmiş bir evdeydi.

Kapıdan içeri girdik... Ve girmemizle de donup kalmamız bir oldu.

Çünkü gene salonun baş köşesinde, aynı pozlarla, gene o yaşlı kadın oturuyor, gene aynı adamlar müşteri gibi fiyat artırıyorlar, müzayedeyi gene aynı adam yönetiyordu.

Ben dalgayı çoktan çakmıştım. Ama yapacak bir şey yoktu. Müzayedenin bitmesini bekledim.

Sonra da gidip adamlardan birinin yakasına yapıştım...

Adam önce bir şeyler geveleyecek oldu, sonra da işin iç yüzünü anlatmak zorunda kaldı.

Bunlar üç kardeşmiş... Kadın da babaanneleri imiş. Adamlar eskiciymiş.

Sağdan soldan topladıkları eşyaları terkedilmiş bir ev bulup, bu dümenle, meraklılarına antika diye okutuyorlarmış. Ya böyle işte..."

Cahit hikayesini bitirdi...

- Dalgayı anladık, dedi. Bir yaşlı kadınla, bir de eski ev buldun mu iş tamamdır. Eşyaları saniyede satarsın. Hem de öyle bir paraya satarsın ki, eve yaptığın bütün masraf çıktığı gibi, diğer eksiklikleri bile tamamlarsın aldığın parayla.

- Peki, dedim. Yarın anneannemi bir ziyarete gideyim bakayım.

Tahin Aral

UTANMAZ ADAM

Oğuz Aral

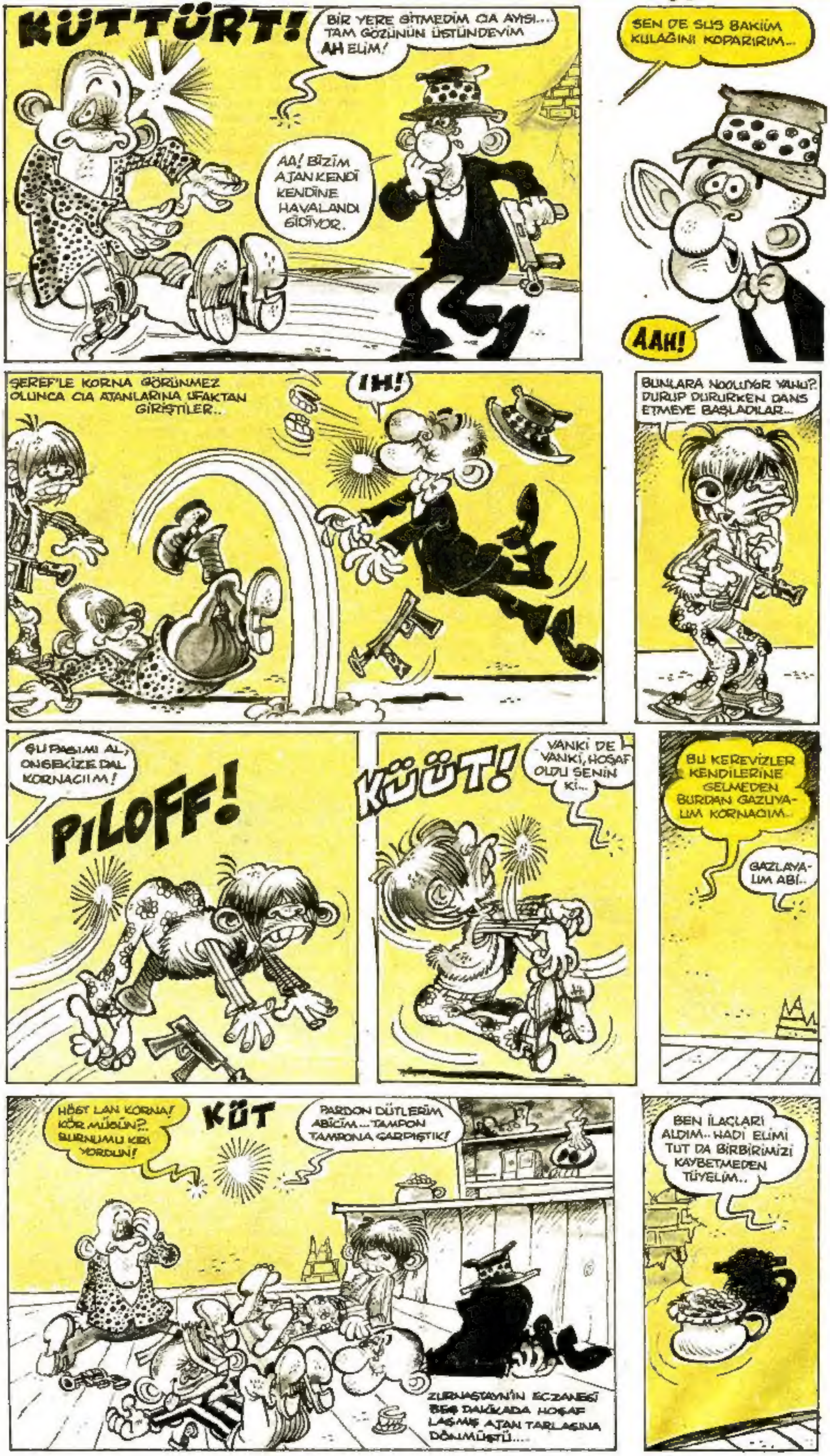

İBRAHİM SARI

HAFTAYA: LÜKÜS HAYAT

Savaş ve hüzün

Batı cephesinde yeni bir şey yok. Yer yerde savaş var. Bir adam, bir adam savaşa gidiyor. Nasıl da tırsmış belli... Yaşı belki de elli, yok yok yanılıyorum. Galiba otuz falan. Yok yav... Galiba en fazla yirmibeş. Ama olsun yine de tırsmış galiba. Bence bir düşman zabiti tarafından dövülecek. Belki belki zabit ileri gider... Adamı öldürür bile. Ayy tırstım valla... Sana son sözüm genç adam zabit sana vurmadan sen ona vur ağzını burnunu kır lavuğun parçala. Hıyarı ulan bırak.

SITKI SEDAT
1990/ERENKÖY

SONER GÜNDAY

GELİN

Suat GÖNÜLAY

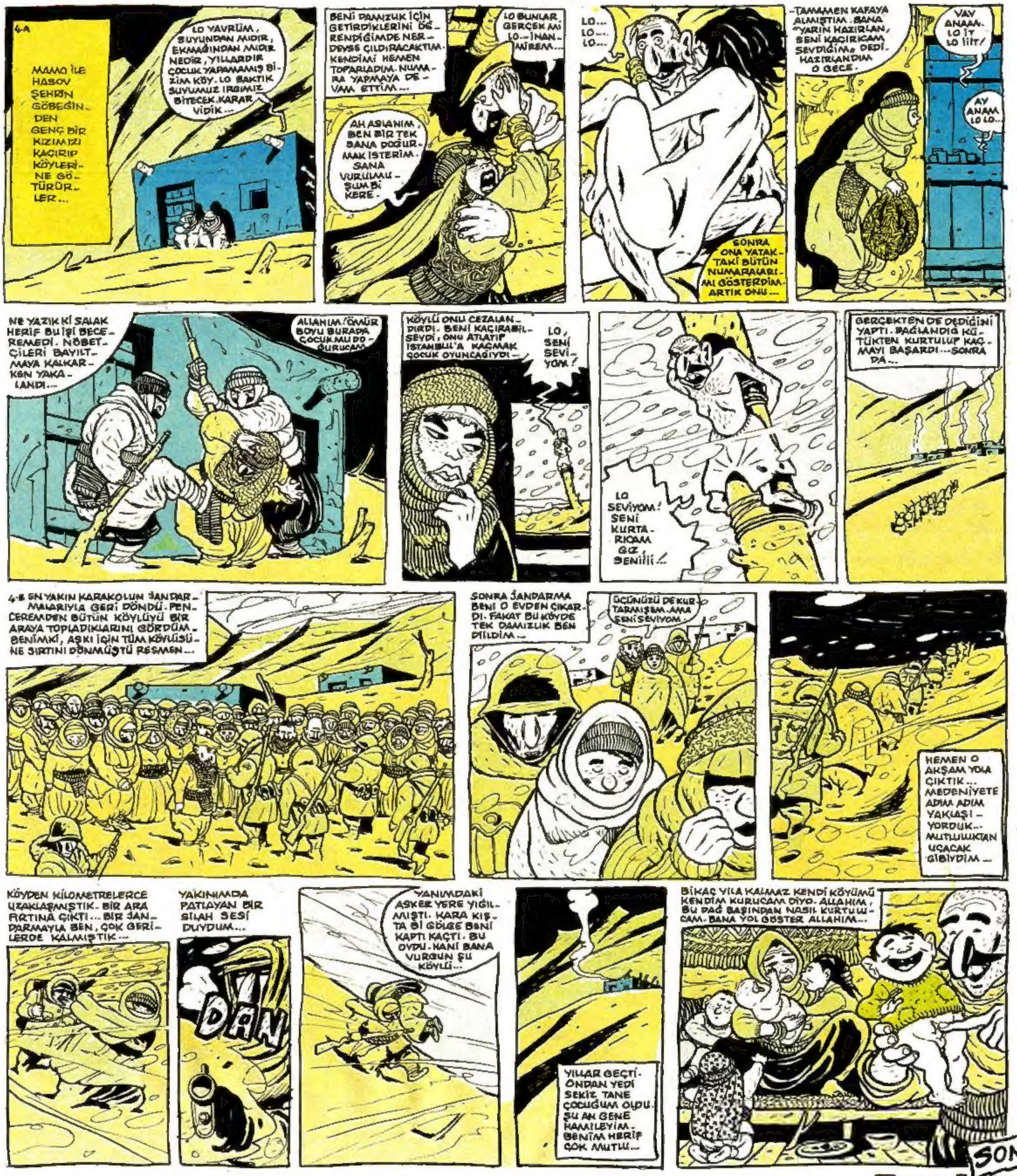

KAÇIŞ
PİS BİR ŞEHİRDE GENÇ BİR ADAM... GÜNLERDİR KİMSENİN ARAYIP SORMADIĞI YALNIZ ADAM. İNSAN SESİNE HASRET. BİRİLERİNİN (KİM OLURSA) BİR KAPISINI ÇALMASINI BEKLEMEKTEYDİ. BİR SES, BİR ZİL SESİ BİLE YETERDİ. DUYMAK İSTEDİĞİ TEK SES BU OLMUŞTU BELKİ DE...
SÜLEYMAN ARGUN
ARTIK BİRİLERİ MUTLAKA GELMELİYDİ... GENÇ ADAM TEHLİKEDEYDİ...
Z-RRRRRR BRRRRM
VE GELDİ !..
SON.

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

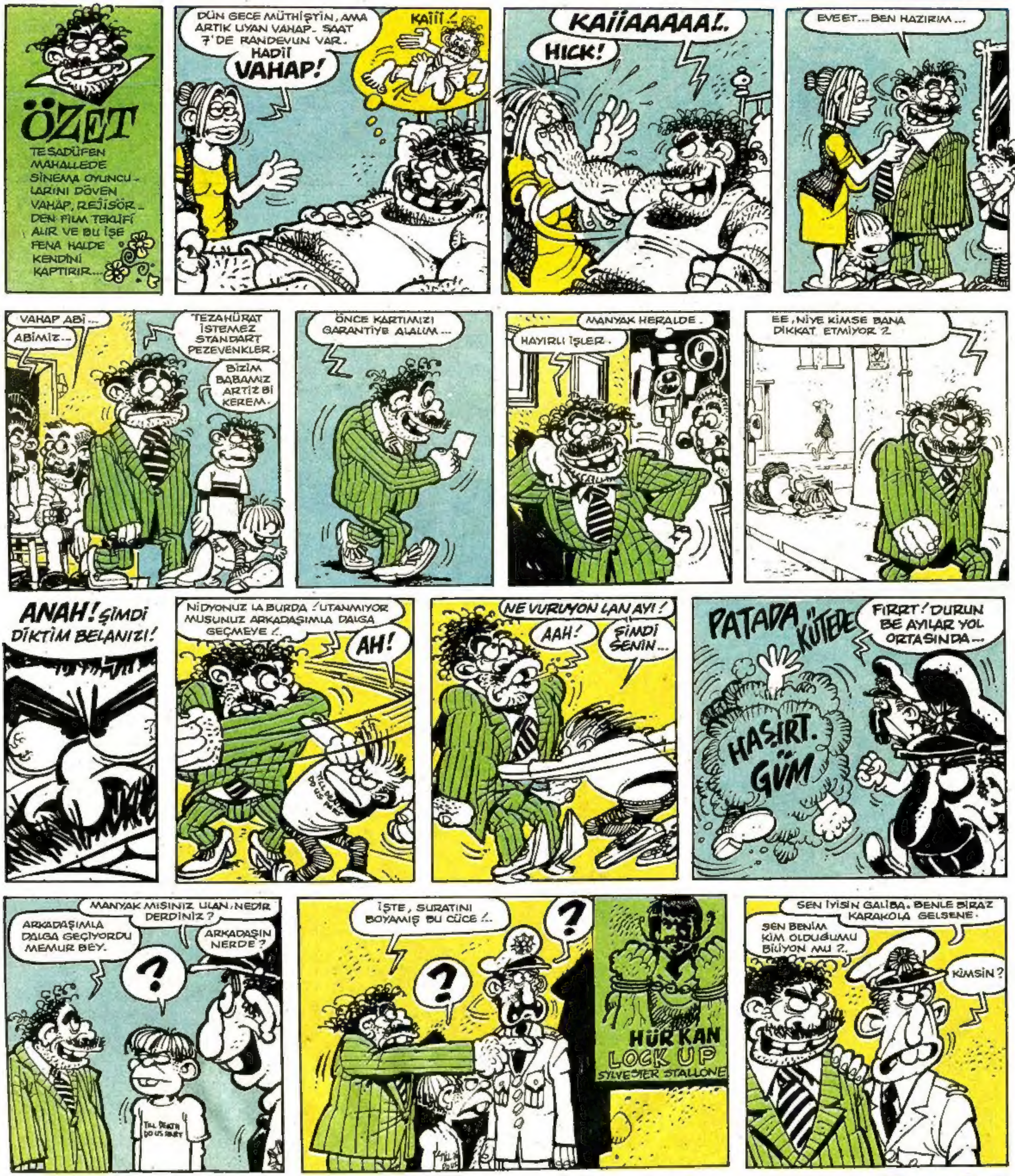

VAH VAHAP VAH...

HAZIRLAYANLAR
OĞUZ - GALİP - ŞEVKET

HAFİYESİ MAHMUT

OĞUZ ARAL
İLBAN ERTEM

ÖYLEYSE MÜŞERREF OLDUM...
CIYAK!
HİÜ!... ONA VURDU HA!...
SENİ GEBERTİCEM ZALİM HERİF!
ALÇAK...KAATİL... IRZ DÜŞMANI!...
HAY..HAY KARICIĞIM...
SEN DE ATEŞ ETSENE LAN ZÜHTÜ...
PARA YERİNE UFAK UFAK HAVAMI ALIP, EVİN YOLUNU TUTTUM...
AZ SONRA ŞEHİRDEYDİM... HERKES DÖNÜP DÖNÜP BANA BAKIYORDU... EE... ŞÖHRETLİ ADAM OLMAK KOLAY DEĞİL... KATLANACAĞIZ...
BUNDAN SONRA KATİLLERLE HAYDUTLARLA DÖVÜŞÜRÜM... AMA BİR MİLYONER GÖRÜRSEM YOLUMU DEĞİŞTİRECEĞİM.
YUVAMA VARDIĞIM ZAMAN SEVGİLİ KARIMIN BENİ HASRETLE BEKLEDİĞİNİ GÖRDÜM...
BEN SANA BASMA ENTARİ ALMADAN GELME DEMEDİM Mİ...
BU HİKAYE BURDA BİTTİ!!!
OĞUZ ARAL + İLBAN ERTEM

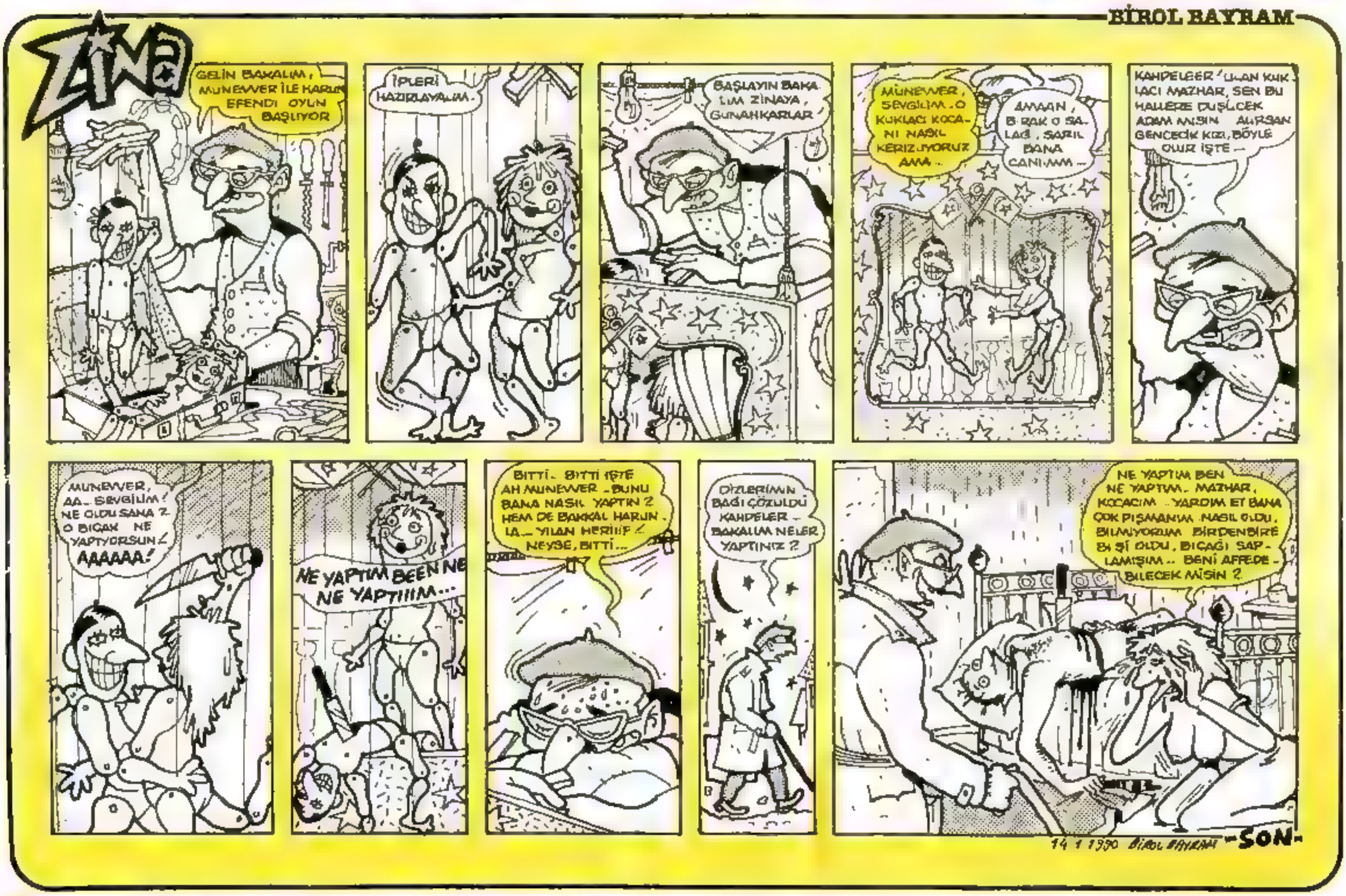
BİROL BAYRAM
ZİNA
GELİN BAKALIM, MUNEVVER İLE HARUN EFENDİ OYUN BAŞLIYOR
İPLERİ HAZIRLAYALIM.
BAŞLAYIN BAKALIM ZİNAYA, GÜNAHKARLAR
MÜNEVVER, SEVGİLİM. O KUKLACI KOCANI NASIL KERİZLİYORUZ AMA...
AMAAN, BIRAK O SALAĞI, SARIL BANA CANIMM...
KAHPELEER! ULAN KUKLACI MAZHAR, SEN BU HALLERE DÜŞECEK ADAM MISIN AURSAN GENCECİK KIZI, BÖYLE OLUR İŞTE...
MUNEVVER, AA.. SEVGİLİM! NE OLDU SANA? O BIÇAK NE YAPIYORSUN! AAAAAA!
NE YAPTIM BEEN NE NE YAPTIIIM...
BİTTİ.. BİTTİ İŞTE AH MUNEVVER.. BUNU BANA NASIL YAPTIN? HEM DE BAKKAL HARUN'LA... YILAN HERİİF! NEYSE, BİTTİ...
DİZLERİMİN BAĞI ÇÖZÜLDÜ KAHPELER.. BAKALIM NELER YAPTINIZ?
NE YAPTIM BEN NE YAPTIM.. MAZHAR, KOCACIM.. YARDIM ET BANA ÇOK PİŞMANIM. NASIL OLDU, BİLMİYORUM BİRDENBİRE Bİ Şİ OLDU, BIÇAĞI SAPLAMIŞIM.. BENİ AFFEDEBİLECEK MİSİN?
14.1.1990 BİROL BAYRAM
SON

YAVUZtARON

HASO METALCİ GEÇEN HAFTA

● İki metal konserine gitti. (Kulakları iptal oldu şimdi işaretle anlaşıyo)
● Çok para harcadı şimdi odasında satılacak birşeyler arıyo. (Ceket, pantol, kitap, plak).
● Babasıyla pişti oynadı. Kâğıt çalarken yakalandı. Ceza olarak odunları kırdı. Çok hoşuna gitti şimdi komşuların odunlarına dadanıyo.
● Fecii anormal rüyalar görüyo... Arkadaşı patronu olmuş. En iyi gitarcı ödülünü hep kıl payı kaptırıyo rüyasında.

MİNİ RÖPORTAJ

(Burda Rock starlarıyla röportaj çekiyoruz. Eski tüfenkler sevinsin diye. Soora metalcilerlede yapçaz galiba yaaa).

Konuğumuz: Mick Jagger

Dıgıl: Meraba koca ağız yeni plağınız Stell Whell's çok kıyak. Çok uğraştınızmı.

Jagger: Ne˚o abbi gene plak mı yapmışız.

Dıgıl: Hahihihihohohaa: Keith Richard's olmasa o bir hiç diyorlar senin için.

Jagger: A.a. Yea. Onun gibi patates hiç kimse kızartamaz. Bende patatessiz yaşıyamam. Doğru...

Dıgıl: Niye Eric Clapton, Joe Cocker gibi hayır derneği konserlerine çıkmıyorsunuz. Siz kötü kalpli misiniz?

Jagger: Yok yeee... O saatlerde ben hep sevişiyo oluyorum. Keith zaten hep komada Çarliyle öbür çocuklarda gümüşleri parlatıyo oluyorlar. Vakit darlığı geniş mevzuu.

Dıgıl: İyi iyi çok sağol ihya ettin.

Jagger: Gömleğin çok güzel bana versene...

BİLMECE

Soru: Metalcilerin evlilik şahidi kim olabilir?

Cevap: Kaynakçı.

HEAVY METAL YÜKSEK OKULU

● **Arada bir**

● **Yeni çağ**

● **Sipariş**

● **Centilmenlik dizboyu**

ÇIÇEĞI BURNUNDALAR VE TAZE USTALAR

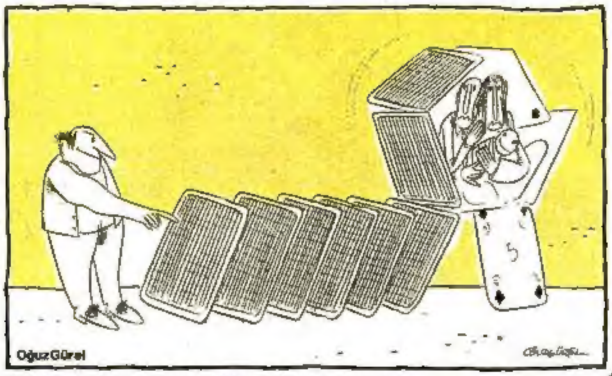

Ustalara Devam

JULES FEİFFER

Bu haftaki konuğumuz Amerikalı usta **Jules Feiffer.** Çocukluğunu Doğu Bronx ve New York'ta geçiren **Feiffer,** Winsor Mc Cay, Will Eisner ve Milton Caniff'ten etkilendi. Basitmiş gibi görünmesine rağmen, harika bir **Feiffer,** karikatürlerini çizerken genellikle kurşun kalem kullanmaz. Hiciv karikatürleri ustasıdır. Özellikle 1963'ten sonra Vietnam Savaşı aleyhine çizdikleriyle önem kazandı.

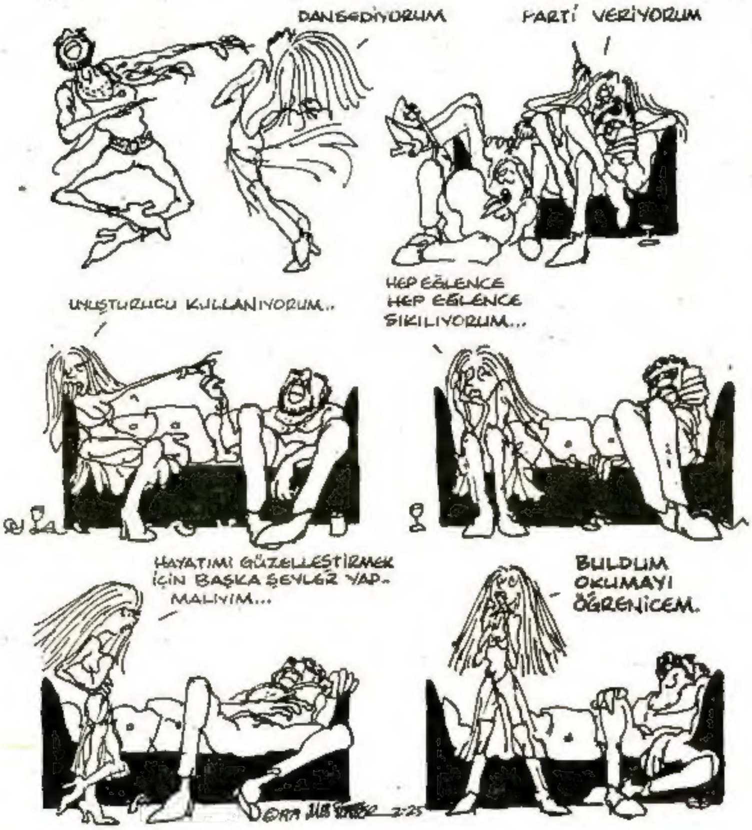

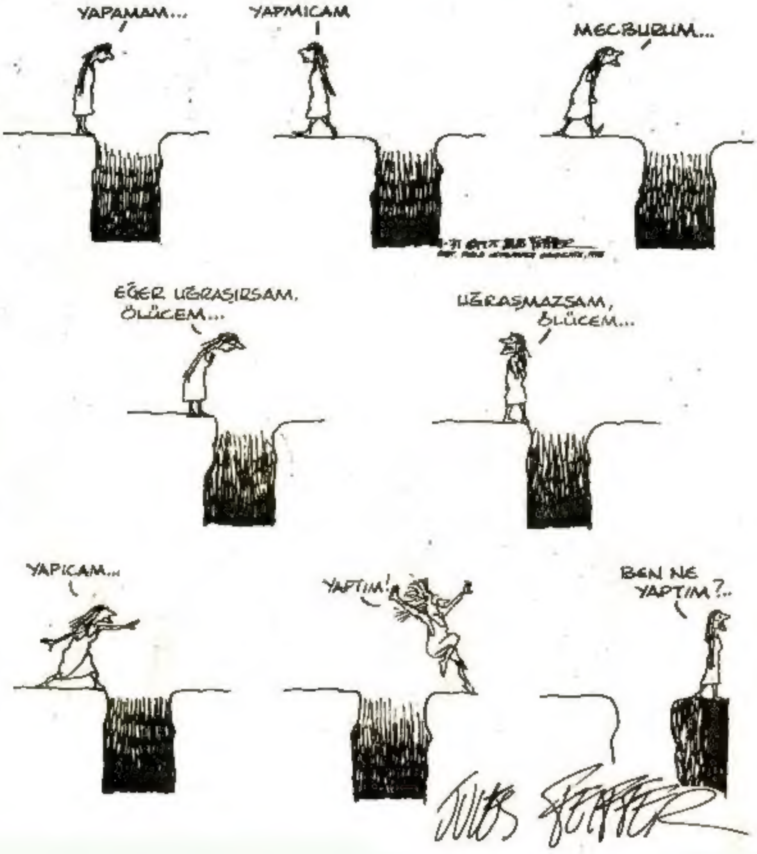

YARATIK

NURİ KURTCEBE

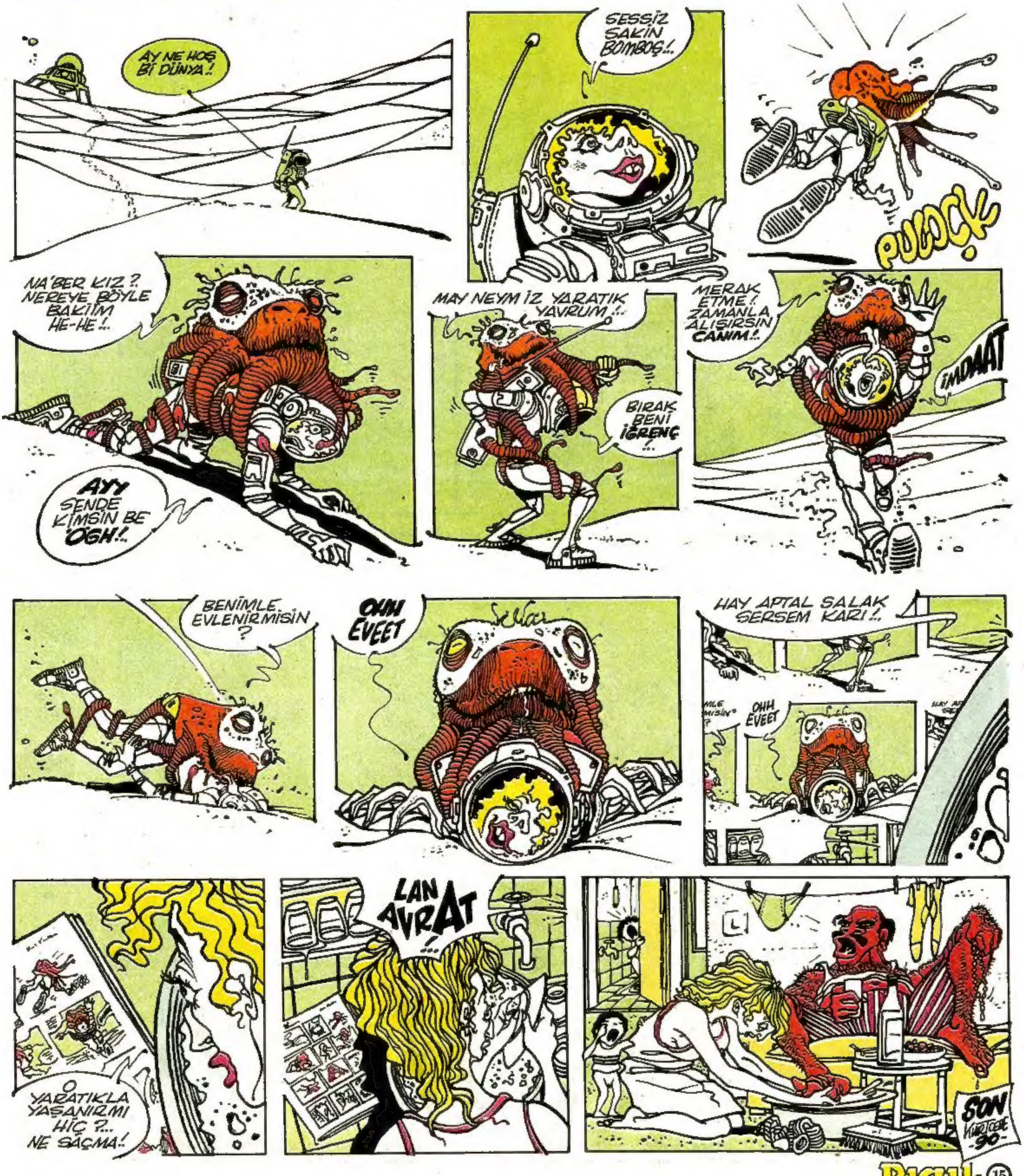

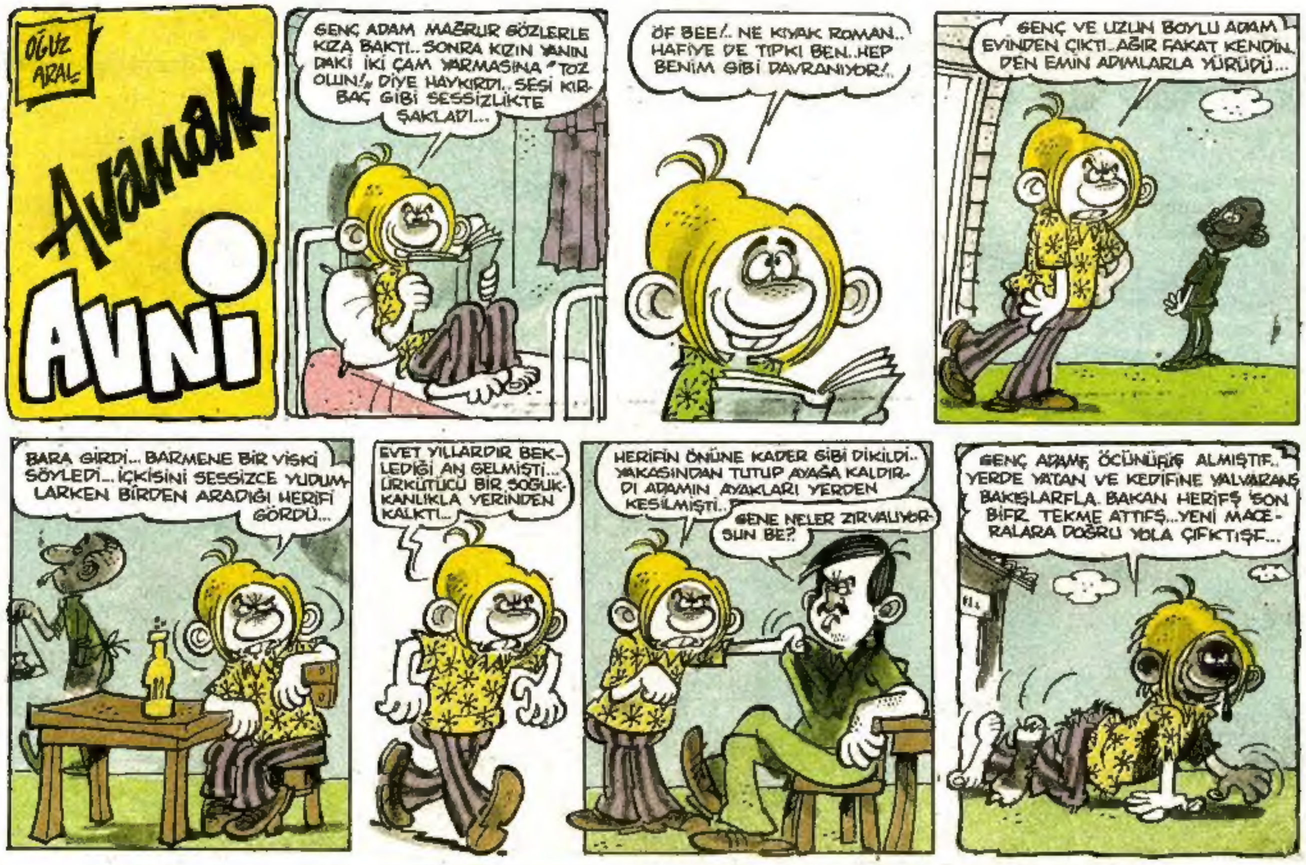

Bu öyküdeki olaylar tamamiyle hayal ürünüdür... Kişi ve kuruluş adlarındaki benzerlikler rastlantı sonucudur...

Öykü bitti... Fakat, insanın insana olan zulmü bitti mi acaba?... Bu da ayrı bir tartışma konusu...